SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 173/09-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., T., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených práv v konaní vedenom Obvodným úradom T. pod sp. zn. 207/2006/01467/PI a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2009 doručená sťažnosť Ing. J. G., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta svoje bližšie neoznačené práva v konaní vedenom Obvodným úradom T. (ďalej len „obvodný úrad“) pod sp. zn. 207/2006/01467/PI. Sťažnosť bola podaná osobne do podateľne ústavného súdu 15. apríla 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že 25. augusta 2005 sťažovateľa fyzicky napadol M. B. (ďalej len „B.“). Sťažovateľ utrpel úraz a jeho následkom doživotne oslepol na pravé oko. Po policajnom vyšetrovaní bola vec prokurátorom postúpená obvodnému úradu na priestupkové konanie, a to 15. septembra 2005. Rozhodnutím obvodného úradu sp. zn.

207/2006/01467/PI z 5. júna 2006 bolo priestupkové konanie zastavené. Podľa názoru obvodného úradu spáchanie skutkov nebolo B. preukázané. Toto rozhodnutie je v rozpore so zákonom a bolo vydané bez dostatočného zisťovania skutkového stavu. Nebolo ani sťažovateľovi doručené. Sťažovateľ sa až 23. marca 2007 dozvedel, že priestupkové konanie bolo už ukončené jeho zastavením. Sťažovateľ 5. apríla 2007 podal proti rozhodnutiu obvodného úradu odvolanie, o ktorom však nebolo rozhodnuté. Následne 27. septembra 2007 podal žalobu Okresnému súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“), ktorý ju postúpil z dôvodu vecnej príslušnosti Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“). Krajský súd posúdil žalobu ako podnet na mimoodvolacie konanie a podanie sťažovateľa postúpil na vybavenie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Podľa názoru ministerstva treba sťažovateľovo podanie považovať za oneskorene podané.

Sťažovateľ považuje za porušenie svojich práv skutočnosť, že už takmer štyri roky je slepý na pravé oko, dlho sa liečil zo zranenia, bol práceneschopný, utrpel stratu krvi, zdravotnú a finančnú škodu, navštevuje vyšetrovateľov a ostatné úrady, píše siahodlhú administratívu, pričom páchateľ je nepotrestaný, drzo sa mu vyškľabuje a posmieva, a to dokonca aj na domovej schôdzi pred ostatnými susedmi. Z právneho hľadiska vidí porušenie svojich práv jednak tým, že sa riadne nezačalo, ale ani neuskutočnilo priestupkové konanie, ďalej tým, že fingované a protizákonné rozhodnutie obvodného úradu bolo vydané so spiatočnou platnosťou, nedošlo k výsluchu svedkov navrhnutých sťažovateľom a dosiaľ nedošlo ani k doručeniu rozhodnutia sťažovateľovi, hoci je poškodeným. Žiada, aby ústavný súd rozhodol o tom, či obvodný úrad postupoval v zmysle právnych predpisov a ako boli porušené jeho práva. Žiada tiež rozhodnúť, že obvodný úrad je povinný uskutočniť riadne priestupkové konanie, resp. že ministerstvo má povinnosť uskutočniť mimoodvolacie konanie.

Osobitným podaním z 22. apríla 2009 doručeným ústavnému súdu 24. apríla 2009 sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže sa mu nepodarilo získať žiadneho advokáta z T., ale ani z K.

Z rozhodnutia obvodného úradu sp. zn. 207/2006/01467/PI z 5. júna 2006 vyplýva, že priestupkové konanie vedené proti B. bolo zastavené, keďže spáchanie skutkov, pre ktoré sa konanie viedlo, nebolo B. preukázané.

Z podania sťažovateľa z 5. apríla 2007 adresovaného obvodnému úradu vyplýva, že podáva odvolanie proti zastaveniu priestupkového konania vedeného proti B. pod sp. zn. 207/2006/01467/PI.

Zo žaloby sťažovateľa proti obvodnému úradu z 27. septembra 2007 adresovanej okresnému súdu vyplýva, že sťažovateľ požaduje, aby okresný súd zrušil rozhodnutie obvodného úradu sp. zn. 207/2006/01467/PI z 5. júna 2006 o zastavení priestupkového konania proti B.

Z uznesenia okresného súdu č. k. 27 S 2/2007-21 z 12. mája 2008 vyplýva, že žaloba sťažovateľa bola postúpená krajskému súdu z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 13 S 40/2008-45 z 19. septembra 2008 vyplýva, že konanie o žalobe sťažovateľa bolo zastavené. Podľa zistenia krajského súdu sťažovateľ síce v žalobe uviedol, že napadnuté rozhodnutie obvodného úradu mu bolo vydané až 20. septembra, resp. 23. septembra 2007, avšak v administratívnom spise sa nenachádza žiadny dôkaz o dátume doručenia sťažovateľovi. Sťažovateľa bolo treba považovať za účastníka priestupkového konania proti B., avšak nie ako poškodeného, ale ako oznamovateľa priestupku. Pred začatím konania skúmal krajský súd podmienky konania a dospel k záveru, že nie je na konanie príslušný, pretože vec nespadá do právomoci súdu. V danej veci totiž nie je podkladom preskúmavania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu také jeho rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov nadobudlo právoplatnosť. Preto nie sú splnené podmienky na postup podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. V prvom stupni rozhodoval obvodný úrad a o odvolaní proti takémuto rozhodnutiu rozhoduje ministerstvo. Vo veci je potrebné posúdiť, či bol sťažovateľ účastníkom priestupkového konania, či bola zachovaná lehota na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o priestupku a či za takýto opravný

prostriedok možno považovať písomné podanie sťažovateľa označené ako „žaloba“ doručené okresnému súdu 28. septembra 2007. Posúdiť, či išlo o podanie opravného prostriedku, možno až po doplnení dokazovania týkajúceho sa dátumu doručenia rozhodnutia obvodného úradu sťažovateľovi.

Z prípisu ministerstva sp. zn. SVS-230-2009/00068 z 20. februára 2009 vyplýva, že žalobu sťažovateľa postúpenú krajským súdom ministerstvo považovalo za podnet na preskúmanie rozhodnutia obvodného úradu mimo odvolacieho konania. Pri preverovaní dátumu doručenia rozhodnutia obvodného úradu sťažovateľovi sa zistilo, že 25. apríla 2007 pri vybavovaní jeho sťažnosti na K. v T. sťažovateľ ústne požiadal o doručenie rozhodnutia, v čom mu bolo vo forme fotokópie aj vyhovené. Prevzatie rozhodnutia potvrdil uvedeného dňa svojím podpisom. Vyhodnotením spisového materiálu sa zistilo, že k premlčaniu stíhateľnosti priestupku došlo v tejto veci 18., resp. 20. augusta 2007, teda ešte pred doručením žaloby sťažovateľa okresnému súdu. Preto je konanie o týchto priestupkoch už neprípustné. Z tohto dôvodu ministerstvo vyhodnotilo uznesenie krajského súdu ako podnet na preskúmanie rozhodnutia obvodného úradu mimo odvolacieho konania, lebo trojročná zákonná lehota pre takéto konanie je ešte zachovaná. Pri posúdení otázky, či bol sťažovateľ účastníkom priestupkového konania, zastáva ministerstvo názor, že bol v postavení svedka, a nie účastníka konania. Názor krajského súdu, podľa ktorého sťažovateľ bol účastníkom priestupkového konania ako oznamovateľ, je neakceptovateľný. Keďže sťažovateľ rozhodnutie o priestupku preukázateľne prevzal 25. apríla 2007 a žaloba bola podaná okresnému súdu osobne 28. septembra 2007, nie je zachovaná ani zákonná lehota na podanie odvolania proti rozhodnutiu obvodného úradu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde") každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sťažovateľ namieta porušenie bližšie neoznačených základných práv rozhodnutím obvodného úradu z 5. júna 2006, ktorým bolo priestupkové konanie proti B. zastavené. Nie je jednoznačné, kedy bolo toto rozhodnutie sťažovateľovi doručené. Sťažovateľ tvrdí, že ho dostal až 20., resp. 23. septembra 2007. Podľa zistenia ministerstva mal kópiu rozhodnutia prevziať oproti podpisu už skôr, a to 25. apríla 2007. Tak, či onak je nepochybné, že sťažnosť doručená ústavnému súdu osobne do podateľne 15. apríla 2009 bola podaná dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Zmeškanie tejto lehoty nemožno v žiadnom prípade odpustiť.

Ústavný súd považuje za potrebné navyše ešte dodať, že potom, ako ministerstvo svojím prípisom z 20. februára 2009 vybavilo opravný prostriedok sťažovateľa v jeho neprospech, mohol sťažovateľ podať v zákonnej dvojmesačnej lehote na vecne a miestne príslušnom všeobecnom súde žalobu o preskúmanie rozhodnutia ministerstva v rámci správneho súdnictva postupom podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Predchádzajúcu žalobu sťažovateľa považoval krajský súd za predčasnú, lebo smerovala proti prvostupňovému rozhodnutiu, hoci súdne preskúmavanie právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy je spravidla prípustné až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2009